

РЕШЕНИЕ

№ 7702

гр. София, 06.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 12.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **485** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. М. А. против мълчалив отказ по негово заявление рег. индекс В.-9116/18.12.2024г. на Висшия съдебен съвет (В.). Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост, а по същество – неоснователност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав на приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството пред административния орган е образувано по заявление В.-9116/18.12.2024г. на В. (л.5 от делото), в което жалбоподателят е направил следното искане „Моля, на основание ЗДОИ съдебно удостоверете – спазен ли е чл.166 ЗСВ (съдиите да се освобождават от длъжност след приключване на възложените дела)“. Представено е писмо изх. № В.-9116/30.12.2024г. на главния секретар на В., с което до председателя на Административен съд София град, с копие до жалбоподателя, е изпратено негово заявление за достъп до обществена информация относно приключването на делата, разпределени на съдия Л. П. преди нейното повишаване в длъжност „Съдия“ във Върховен административен съд. Посочва се в писмото, че В. не разполага с исканата информация, в която му част писмото има

характера на решение по поискания достъп до обществена информация. Съгласно чл.2 ЗДОИ, такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Произнасянето по постъпили заявления за такава до В. е възложено на главния му секретар с чл.25 от представените Вътрешни правила, приети с решение на Пленума на В. с протокол № 16/23.9.2021 г. С горепосоченото писмо главният секретар е уведомил заявителя, че не разполага с търсената информация. В производството пред съда не бяха представени доказателства за обратното. Съобразно задължението си по чл.32, ал.1 ЗДОИ, субектът по чл.3 от същия закон е препратил искането до адресат, за който е приел, че има данни за местонахождението на търсената информация. Ето защо, не може да се приеме, че е налице мълчалив отказ по заявлението. Ирелевантни са изявленията на жалбоподателя относно причините, поради които намира, че тази информация му е необходима и поради това те не следва да се обсъждат.

Предвид изложеното и като прецени на основание чл. 168, ал. 1 от АПК изцяло законосъобразността на оспорения акт съдът в настоящия състав намира, че решението е постановено от компетентен орган и в установената форма. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като съществени са само онези, които, ако не биха били допуснати, изходът от производството би бил различен. В случая не е налице основание, годно да обоснове такъв извод. Решението е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Сумата е дължима на В., който е юридическо лице съгласно чл.16, ал.2 от ЗСВ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. А., с ЕГН [ЕГН], против мълчалив отказ по заявление рег. индекс В.-9116/18.12.2024г. на Висшия съдебен съвет.

ОСЪЖДА А. М. А., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Висшия съдебен съвет сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: